

1. Лігоненко Л.О. Антикризисное управління підприємством: теоретико-методологічні засади та практичний інструментарій: Монографія. – К.: Київ. нац. торг.- екон. ун-т., 2001. – 580 с.; 2. Терещенко О.О. Антикризисное фінансове управління на підприємстві: Монографія. – 2-ге вид., без змін. – К.: КНЕУ, 2006 р. – 268 с.; 3. Прохорова Ю.В. Анализ современных методов и моделей диагностики кризисных состояний предприятий машиностроения// Бизнесинформ. - №2. – 2008р. – с. 53-57; 4. Методика проведення поглибленого аналізу фінансово-господарського стану неплатоспроможних підприємств і організацій, затверджена Наказом Агентства з питань запобігання банкрутству підприємств і організацій від 27.06.1997 р.; 6. Наказ Мінекономіки України від 19.01.2006 р., №14 «Про методичні рекомендації щодо виявлення ознак неплатоспроможності підприємств та ознак дій для приховування банкрутства, фіктивного банкрутства або доведення до банкрутства».

Л.І.Леженко

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ХЛІБОПЕКАРНОГО ВИРОБНИЦТВА ТА ЇХ ВПЛИВ НА ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ДІЯЛЬНОСТІ

При організації обліку і контролю на хлібопекарських підприємствах необхідно враховувати особливості технології виробництва, які безпосередньо впливають на організацію обліку.

Основними особливостями технологічного процесу виробництва хлібобулочних виробів є:

- нетривалість технологічного процесу;
- відсутність незавершеного виробництва;
- обмеження строку зберігання основних матеріально-виробничих запасів;
- обмеження строку реалізації готової продукції і мінімум залишків нереалізованої продукції, а по хлібу, як правило, їх відсутність;
- якість продукції, що випускається залежить не тільки від дотримання технології виробництва, але й від якості вихідної сировини;
- норми витрати сировини і виходу продукції залежать від якості вихідної сировини.

За характером технологічного процесу хлібопекарне виробництво відноситься до переробних галузей. Виробничий цикл складається з ряду безперервних технологічних процесів. На рис. 1 наведено схему технологічного процесу виробництва хлібобулочних виробів.

Виходячи з безперервності технологічного процесу, перераховані стадії не виділяються як самостійні об'єкти обліку, у зв'язку з чим облік виробничих витрат ведеться в цілому на виготовлення хліба і хлібобулочних виробів. Тому на хлібопекарних підприємствах, як правило, застосовується *простий метод обліку витрат* і калькулювання собівартості продукції. Його сутність полягає в тому, що облік витрат ведеться в цілому по всьому процесу випуску продукції. Незавершене виробництво, як правило незначне, у зв'язку з чим витрати на виробництво і собівартість продукції майже рівні між собою. Собівартість одиниці продукції обчислюється прямим розрахунком, тобто простим діленням витрат на обсяг виробництва в натуральних показниках.

Проте у хлібопекарній промисловості витрати можуть групуватись по окремих стадіях (процесах) технологічного процесу: підготовка борошна і інших матеріалів до виробництва; готування і оброблення тіста; випічка виробів та їхнє охолодження.

Виходячи з цього, простий метод, що застосовується підприємствами хлібопекарного виробництва приймає характер *попроцесного методу*. Суть його полягає в тому, що витрати виробництва відповідного періоду попередньо обліковують по зазначених процесах з наступним узагальненням по підприємству в цілому. При цьому, собівартість одиниці продукції обчислюється шляхом ділення всіх витрат виробництва за період (як правило, за місяць) у цілому і по кожній статті витрат окремо на кількість готової продукції за даний період.

На хлібопекарних підприємствах, де виготовляються і хлібобулочні вироби готові для реалізації, і тісто як напівфабрикат, може застосовуватись *попередільний метод* обліку виробництва.

Він використовується на підприємствах з масовим випуском продукції, де з вихідної сировини шляхом послідовної обробки виробляють готову продукцію. Сутність даного методу полягає в тому, що облік витрат ведеться по переділах, навіть якщо в одному переділі отримують продукцію різних видів. У зв'язку з тим, що напівфабрикати, отримані в одному переділі, служать вихідним матеріалом в наступному, виникає необхідність в їх вартісній оцінці для включення у собівартість продукції наступного переділу.

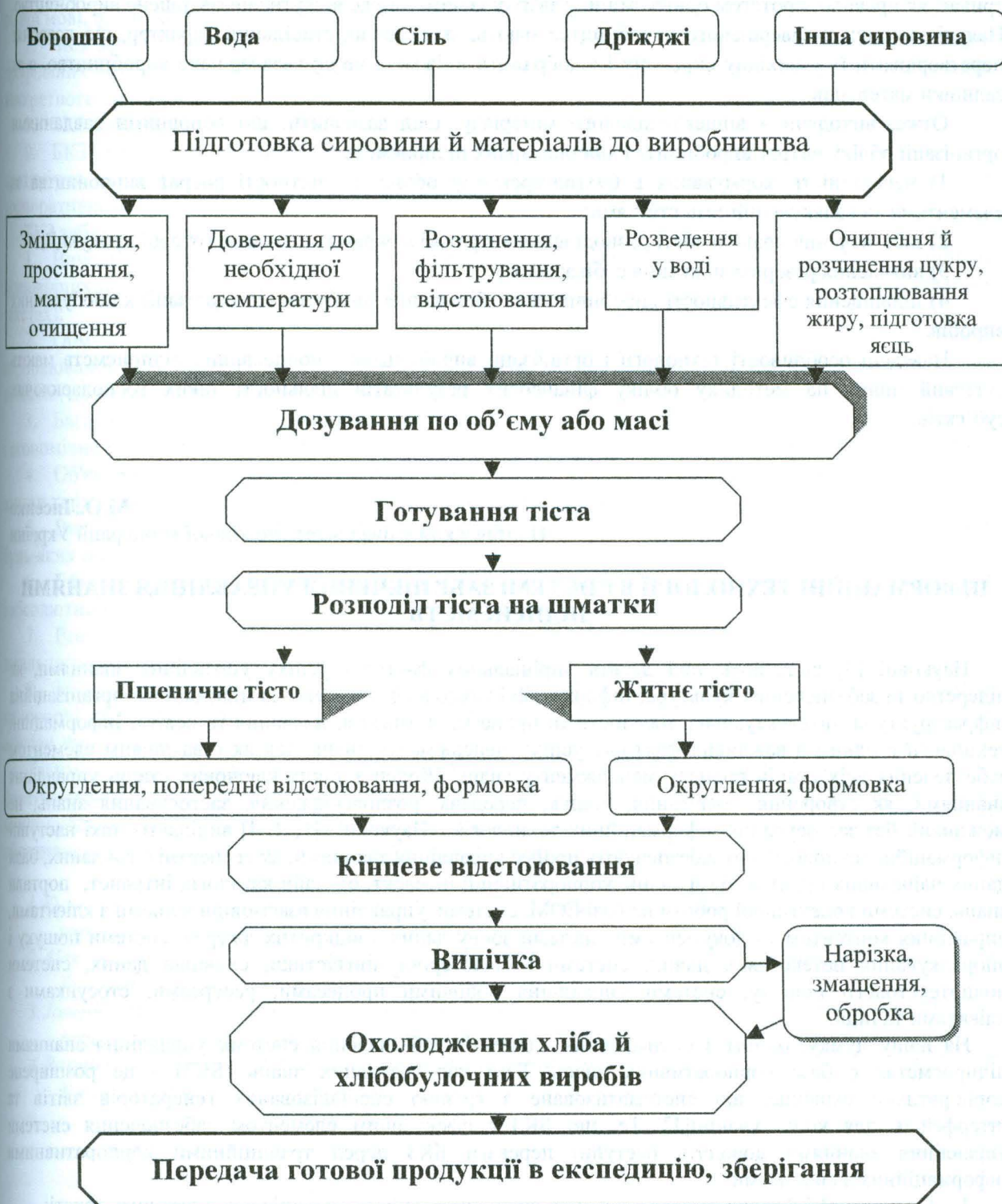

Рис. 1. Схема технологічного процесу виробництва хлібобулочних виробів

При використанні даного методу сировина й матеріали, перш ніж перетворитися в готову продукцію, послідовно проходять ряд стадій і фаз виробництва (переділи). Перелік переділів

визначають на основі технологічного процесу і виходячи з можливостей планування, обліку і калькулювання. При цьому витрати на виробництво враховуються по видах продукції, у розрізі калькуляційних статей, але за окремими етапами: виготовлення напівфабрикатів або готової продукції.

Також на організацію обліку і контролю фінансових результатів істотно впливає короткотривалість виробничого процесу. Виготовлення й випічка хліба і хлібобулочних виробів триває, як правило, протягом однієї зміни, у зв'язку із чим, майже відсутнє незавершене виробництво. Наявні залишки незавершеного виробництва мають, як правило, стабільний характер, що дозволяє перетворювати їх у вихідну сировину і відображати в балансі не як незавершене виробництво, а як залишки матеріалів.

Отже, виходячи з вищевикладеного матеріалу, слід зазначити, що основними завданнями організації обліку витрат виробництва хлібопекарних підприємств є:

- 1) необхідність формування в бухгалтерському обліку та звітності витрат виробництва за елементами та калькуляційними статтями;
- 2) забезпечення правильності розподілення витрат між окремими видами готової продукції;
- 3) виявлення резервів зниження собівартості;
- 4) підвищення ефективності виробництва та збільшення прибутку від реалізації хлібобулочних виробів.

Наведені особливості технології і організації виробництва хлібопекарних підприємств мають суттєвий вплив на методику обліку фінансових результатів діяльності таких господарюючих суб'єктів.

М.О.Лисенко

Полтавський університет споживчої кооперації України

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ЗНАННЯМИ ПІДПРИЄМСТВ

Науковці [3] виділяють такі десять вирішальних факторів успіху управління знаннями, як лідерство та забезпечення; культура; інформаційні технології; стратегія та цілі; оцінка; організаційна інфраструктура; інтелектуальна діяльність та процеси; мотивація; навчання та освіта. Інформаційні технології є одним з важливих факторів успіху менеджменту знань, так як є важливим елементом забезпечення всіх етапів процесу менеджменту знань. Жоден з таких ключових етапів управління знаннями, як створення, зберігання, пошук, передача, розповсюдження, застосування знань, не можливий без застосування інформаційних технологій. Науковці [1, 2, 4] виділяють такі наступні інформаційні технології, що забезпечують процес управління знаннями, як експертні бази даних, бази даних найкращих практик, бази знань, корпоративний інтелект, он-лайн каталоги, інтранет, портали знань, системи колективної роботи на базі ЕОМ, системи управління взаємовідносинами з клієнтами, управління контентом та документами, системи збору даних з відкритих джерел, системи пошуку і впорядкування нетекстових даних, системи комп'ютерної лінгвістики, сховища даних, системи повнотекстового пошуку, системи управління робочими процесами, ресурсами, стосунками з клієнтами та інші.

На нашу думку, одним з оптимальних елементів забезпечення системи управління знаннями підприємства є база корпоративних знань. База корпоративних знань (БКЗ) - це розширене корпоративне сховище, що систематизоване з групою спеціалізованих генераторів звітів та інтерфейсів для користувачів[1]. Те, що БКЗ є ефективним елементом забезпечення системи управління знаннями доводять наступні переваги БКЗ перед традиційними корпоративними інформаційними системами:

1. Споживач БКЗ може не знати лексики, якою описана його ситуація в конкретному тексті;
2. При необхідності користувач може отримати всі визначення неясного терміну. Йому не потрібно формулювати мету пошуку, БКЗ в діалозі уточнює його проблему і автоматично із заданою мірою логічного узагальнення формує осяжну підбірку витягів з відповідних матеріалів;
3. БКЗ може пропонувати рішення поставленої користувачем задачі за аналогією (наведення прикладів), від протилежного або з використанням іншої логіки формування програми дій;